

dragne ind under § 9 og til Dels § 10, er det en Selvfølge, at Størstedelen af Paragraffen gaar ud. Det, der bliver tilbage, har vedblivende sin Betydning som selvstændig Bestemmelse. Den delvise Udslctten af § 30 er altsaa, som før berørt, ligefrem en Konsekvens af Forandringen i § 9, og det kan ikke skjules, at her findes Kernepunktet i de Ændringer, der bringes i Forslag. Paa den anden Side har der dels under Forhandlingerne og dels ved Ændringer, stillede i det andet Ting, vist sig saa megen Sympati for at fastslaa denne Aldersgrænse, 12 Aar, som i Loven kun er fakultativ i de 10 Aar, Loven skal virke, at jeg ikke tror, det kan vække Betænkelighed i det andet Ting at vedtage dette. Ændringsforslag Nr. 33 foreslaar, at sidste Stykke af § 30 skal udgaa. Denne Ændring følger af de foregaaende Ændringer. — Ændringsforslag Nr. 34 til § 32 er rent redaktionel, og følger af de foregaaende Ændringer, idet Bestemmelsen under den ny Affattelse af Lovforslaget beholder sin Gyldighed.

Jeg har saaledes søgt at klargøre de forskellige Ændringsforslag i en saa koncis Form, at det ikke overvættets trættede det høje Ting. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at Folketinget ved at overveje disse Forslag vil indrømme, at Realitetsændringerne er forholdsvis faa, og at der er taget med en saadan Nænsomhed paa Forslaget, som det er overgaaet til os fra det andet Ting, at det fortjener alvorlig Overvejelse, om det ikke skulde være fuldt værdigt til at vedtages. Vi have under hele vort Arbejde haft Tanken fæstet paa den Kendsgerning, at Folketinget under de to Samlingers Arbejde og under Samvirken med den høje Minister har lagt Kræfter til for at skabe en tilfredsstillende Ordning. Vi have taget alt muligt Hensyn til den Tid, der er medgaaet, og til den Eftergivenhed, der er vist fra forskellige Sider. Nu haabe vi paa den anden Side, at Folketinget vil tage Hensyn til det Arbejde, vi have gjort, gjort det under det Pres, som Samlingens nærforestaaende Afslutning udøver, gjort det under den fortvivlede Nervøsitet, der angriber alle Medlemmer, naar vi nærme os de sidste Dage af Samlingen, gjort det i Overbevisning om, at vi herved række Haanden til en Ordning, som er til Arbejderstandens Gavn og paa ingen Maade kræver ringe Ofre fra Arbejdsgivernes Side. Det er et Forslag som — hvad enhver, der sætter sig ind deri, vil indrømme — er saa tilfredsstillende, saa hensyntagende og kan

blive saa nyttig i sine Virkninger, skønt det vil gribe stærkt ind i mange Interesser, at det bør vedtages. Vedtages det ikke, staaer Landstinget skyldfrit!

C. Andersen: Som ærede Medlemmer have set af Betænkningen, havde jeg, som ogsaa fremhævet under Sagens Behandling, hellere set Lovforslaget udvidet paa forskellige Punkter i Retning af Regeringsforslaget. Alligevel kan jeg slutte mig til de Ændringsforslag, Flertallet har foreslaaet, hvoraf de fleste, som den ærede Ordfører alt har oplyst, væsentlig maa betegnes som Redaktionsændringer. Der findes dog et Ændringsforslag, som betegner en Realitet paa et meget vigtigt Punkt, og det er Ændringsforslag under Nr. 15 til § 9, idet det indeholder en Forandring i Lovforslaget, som Folketinget havde vedtaget det, fra 14 til 12 Aar. Men § 9 i Folketingets Affattelse maatte jo betragtes som en Løfteparagraf, der for Tiden ikke vilde faa nogen praktisk Betydning; thi i § 30 blev det jo tilladt at anvende Børn fra 12-Aars Alderen i de første 5 Aar, ligesom man ogsaa kan faa Tilladelse til at benytte Børn i de følgende 5 Aar. Da Loven skal revideres om 10 Aar, vil man se, at det, Flertallet her foreslaar, ikke er nogen Ændring, der vil faa stor praktisk Betydning. Hvis § 9 i Folketingets Affattelse havde staaet alene og ikke var bleven korrigeret ved § 30, vilde jeg naturligvis hellere have haft den. Naar jeg slaar mig til Ro med den nu foreslaaede Affattelse af § 9, er det af 2 Grunde. Jeg haaber nemlig, at der derved vil blive større Sandsynlighed for, at Loven kan gennemføres i indeværende Samling, hvilket jeg anser for højest ønskeligt, da den omfatter saa mange og betydelige Interesser, og dernæst haaber jeg, at naar den Tid, hvori Loven skal gælde, er udløben, vil man komme til den af mig ønskede Aldersgrænse. Derfor kan jeg slutte mig til Ændringen til § 9, som jo er Hovedændringen. — I Ændringsforslaget Nr. 18 forandres 4 Timer til 4 1/2 Time; men det tillægger jeg ikke den samme Vægt som Bestemmelsen om Aldersgrænsen. — Ved Ændringsforslaget Nr. 19 forandres Aldersgrænsen fra 16 til 15 Aar, hvilket ogsaa maa siges at være en Forringelse af Lovforslaget; men heller ikke denne Bestemmelse tillægger jeg saa stor Vægt, at jeg, for at opnaa en Forandring deri, vil udsætte mig for, at Forslaget ikke gennemføres i indeværende Samling.

Under Nr. 16 er der af 2 ærede Med-